

BŘEVNOVAN

Eva Svěřčinová:
Podpora
v nezaměstnanosti
NOVĚ

Ze spolku

**2. ročník
amatérské
filmové
soutěže**

**Hotel
pod kaštanem
nebude**

**S kolem
tramvají
i na Petřiny**

**Tajemství
Libockého kostela**

Co je Bilbo V Břevnově

Varadero 2008

Zahrádkáři se chystají na český západ

Na sklonku každého roku můžete absolvovat desítky vánočních koncertů dětí ve školách a školkách, při veřejných akcích i bohoslužbách. V ZŠ J. A. Komenského v Břevnově před natěšené diváky vystoupili s dětmi také učitelé a s panem ředitelem Soustružníkem všem hezky zazpívali.

V nádherném Tereziánském sále Břevnovského kláštera se během celého roku koná mnoho kulturních akcí. K nejoblíbenějším patří pravidelná hudební vystoupení žáků Marie Čihařové a Renáty Jiráňové. Úspěšné bylo i předvánoční. Z velkého obrazu se na všechny vždy dívá císařovna Marie Terezie, která zde v r. 1754 také byla hostem a ku její počtě byl sál pojmenován.

Zajímavost pro vás **80.**

Prýč jsou časy, kdy se smluvilo pár chlapů, udělalo se a udržovalo zimní kluziště, kde se bruslilo, hrál hokej, popř. prodával čaj a kde vždy někdo byl. Takových míst bylo v Břevnově hned několik – jedním z nejoblíbenějších býval Ul. Fotografie je přibližně z let Protektorátu, arci nepodařilo se zatím určit ani jednu osobu. Nepoznáváte se?

dnes v listě:

Malá Kajetánka prodaná

•
Překvapení u Huderů

•
Jazz opět v Břevnově

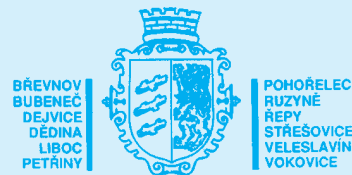
•
Kde se dobře vaří

Počasi v prosinci a lednu:

Prosinec byl teplotně nadnormální s prům. teplotou 2,1 °C, tj. 2,6 °C nad normálem. Max. teplota byla 9,2 °C dne 22. 12. a min. teplota byla - 9,0 °C dne 31. 12. Bylo 10 dní mrazových (58 %) a 7 dní ledových. První den ledový se opozdil vlivem teplého počasí o 25 dní. Spadlo 34,3 mm srážek (119 % normálu), většinou ve formě deště. Byly jen 4 dny se sněžením. Nového sněhu napadlo jen 4 cm a souvislá sněhová pokrývka se vytvořila jen 13. 12. Max. množství srážek spadlo 10,6 mm dne 11. 12. První polovina **ledna** byla mrazivá, v druhé polovině měsíce se oteplilo, takže celkově byl leden slabě podnormální s průměrnou teplotou - 2,5 °C. Ledových dní bylo 15 tj. o 33 % více, mrazových dní bylo 28 tj. o 24 % více. Max. teplota byla jen 5,9 °C dne 24. 1. a min. teplota byla - 11,8 °C dne 12. 1. Srážkově byl leden podnormální, spadlo 15,2 mm srážek (56 % normálu). Max. množství srážek spadlo 4,2 mm dne 23. 1. Nového sněhu napadlo celkem 8 cm a sněhová pokrývka vydržela 17 dní. 4 dny byly s deštěm a 5 dní bylo se sněhem. Jednou padal i zmrzlý déšť. Z hlediska větrného byl leden velmi klidný. Vyskytly se 3 dny s mlhou.

SM

BŘEVNOVAN

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 20., číslo 1 – 2 / 2009

Datum uzávěrky: 6. 2. 2009

Vydává a tiskne **Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan** • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz, www.brevnovan.net • Povolení odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil: 732 243 922, tel./fax: 233 358 350 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Jeffi • Otištěné názory nemusí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Naše konto: 1939 122 339 / 0800.

Při zimních vycházkách si můžete sestavit nekonečnou mozaiku dění v Břevnově. Třeba chvilku pozorovat úklid louky Ryšavky, nad autosalonem Renault v Radimově ulici si připomenout teď lépe viditelné patníky silnice vedoucí na břevnovskou náves, anebo zajít ke zpovědění do zповědnice, která je v tzv. Francouzské chodbě baziliky. Leželi v ní v řadách ranění Napoleonovi vojáci.

Ale už půjdeme po schodech v Konecchlumského ulici, dejte si raději pozor, jsou zanedbané, vydrolené, nebezpečné. Kdo vám co dá?

Zpravodajství Břevnovana

● **Z kláštera.** S půlnocí začal Nový rok a odbíjení na věži Břevnovského kláštera přehlušil rachot petard. To už je pryč, stejně jako masopust. Denně však kostelní zvony nevratitelně odměřují pozemský čas a nás může jen napadnout, jaký že bude letošní rok. Sejdeme se všichni v jeho závěru na bohoslužbě? ● **23. 12.** v 10 hodin se konal v bazilice sv. Markéty pohřeb zdejší farnice paní Blaženy Čihařové – 92 let. ● **24. 12.** v 7 hod. byly poslední zpívané roaráty, odpoledne v 16 hod. sloužil P. Prokop Siostroznek mši sv. s vigílií Narození Páně. Účinkovala schola i scholinka pod vedením M. Šolcové s varhaním doprovodem M. Čihaře. Kromě koled zazněly i černošské spirituály. Při půlnoční bohoslužbě slova byla provedena Česká mše vánoční J. J. Ryby v podání chrámového sboru, orchestru a varhan. Dirigoval Adolf Melichar. ● **25. 12.** v 9 hod. o Božím Hodě sbor s orchestrem přednesl Missu pastoralis R. Führera. ● **28. 12.** o svátku Sv. Rodiny při farní mši svaté v 9 hod obnovy manželské sliby. ● **31. 12.** v 16 hod. sloužil P. Michael Špán mši sv. na poděkování za přijaté milosti v uplynulém roce. ● **1. 1. 2009** v 10 hod. o slavnosti Matky Boží P. Marie uvedl chrámový sbor s orchestrem Missu in C – Korunovační W. A. Mozarta. Řídil A. Melichar, u varhan byl M. Čihař. ● **4. 1.** odpoledne v 15 hod. v Tereziánském sále se konal koncert Ireny Budweiserové. ● **6. 1.** o slavnosti Zjevení Páně v 7 i v 18 hod. byly posvěceny – voda, křída, zlato i kadidlo. ● **11. 1.** o svátku Křtu Páně na ukončení vánoční doby v 9 hod. zaspívala schola i scholinka koledy a spirituály za řízení M. Šolcové. ● **14. 1.** v 18 hod. Při večerní mši svaté jsme si připomněli 1016 let od založení Břevnovského kláštera. ● **19. 1.** v 19 hod. v Tereziánském sále se představil opět Miroslav Částek s kusem „Jak nás ďábel stále pokouší“, podle knihy C. S. Lewise: Rady zkušeného ďábla. ● **25. 1.** ve 14.30 ve Vojtěšce bylo další setkání Senior klubu, kde přednášel ing. Zemlička o bezdomovcích. ● **2. 2.** na svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) v 7 i v 9 hodin při mších sv. – posvěceny svíce. ● Biblické hodiny pod vedením J. Lormanu se konají vždy v pavilonu Vojtěška od 19.30 hod., a to **2. 3., 6. 4., 4. 5. a 8. 6.** ● Setkání maminek s dětmi – Sedmikrásek, se koná na břevnovské faře **vždy ve středu** od 15 hodin. Vede Monika Šapovalivová.

● **Hotel pod Kaštanem nebude.** V poslední době se přehnal Břevnovem zpráva o tom, že mezi Kaštanem a Patočkovou ulicí má být oprášen projekt nové výstavby, ale místo klubu, který před lety vzbudil mezi sousedy zuřivost, má být postaven hotel a vzrostlé stromy pod Kaštanem půjdou k zemi. Požádali jsme o vyjádření pana architekta B. Beránka z úřadu m. č., který je odpovědný za stavební vývoj v Praze 6. Ten zprávu odmítl s tím, že žádný hotel pod Kaštanem určitě nebude. Že se zřejmě jedná o místo mezi Patočkovou ulicí a poliklinikou, kde se opravdu hotel měl stavět, ale území spadá do stavební uzávěry přílehlé komunikace a jakékoliv stavební povolení může být jediné možné skrze výjimku schválenou Magistrátem, který ji však neudělil. Výjimka nebyla udělena ani při změně plánu, kdy místo hotelu firma Intercora navrhovala postavit bytový dům podobný tomu pod břevnovskou poštou. V dohledné době zůstane plocha, kde se kdysi krásně sáňkovalo, prázdná.

● **Malá Kajetánka prodaná.** V minulém čísle jsme otiskli veřejnou výzvu ohledně kaple Kajetánky v Břevnově. Dnes doplňujeme následnou informací, že oblast tzv. Malé Kajetánky, což jest kaple, okolní pozemky a dvory, byly již vloni prodány ve výběrovém řízení městské části. Vítězně z kola vyšla firma Geosan Kappa s. r. o. se sídlem Karlovo nám. 28, Praha 2, která by měla zaplatit Praze 6 – 70 miliónů a m. č. podmínila prodej rekultivací Brusnice, opravou kaple a výstavbou dětského hřiště a to vrácením zpět do majetku městské části. Není bez zajímavosti, že sběrné suroviny vedle Břevnovského mrakodrapu (Radimova 8), již mají údajně výpověď a mají zde být vybudována dvě bytová křídla k mrakodrapu, neboť celý projekt využítí parcel je bytový. Ale ani v tomto případě není jisté, jak to všechno dopadne s ohledem na stavební recesi a zda nebude všechno jinak. Parcely na firmu Geosan Kappa totiž nebyly dosud převedeny.

● **Překvapení U Huderů.** Pan Tomáš Huder, jinak též předseda živnostenského spolku v Břevnově, otevřel koncem loňského roku restauraci v Konecchlumského ulici nazvanou V Uličce. Přidomek má: Tradiční česká kuchyně v Praze. To je pro gurmány velmi dobrá zpráva. Další zajímavostí, která zaujala, je Kouzelná truhla, umístěná u východu z podniku. Při odchodu do ní můžete vhodit svoji účtenku a všechny účtenky hostů se prvního dne nového měsíce losují. Máte-li štěstí a budete taženi, můžete přijít znovu konzumovat ve výši vaší vylosované účtenky, budete-li vylosováni ve druhém kole, dostanete k dobru 50 % vaší předešlé útraty, ve třetím tažení 25 %. Z nevylosovaných účtenek se chystá na konci

roku další kolo. Na každou vaší účtenku je ovšem třeba připsat jméno a spojení na vás. Zkusme to.

● **Několika větami.** Adam a Eva, had a jablko v ráji s bajkami ptáčků a květin – bylo pásmo básní a povídaní novinářky Jany Vosecké z Břevnova pro penzisty v sále Domova Slunečnice v Bohnicích. Akce se konala 3. února odpoledne. – 7. února se konal v hotelu Pyramida úřední 18. reprezentační ples Prahy 6.

● **(K. V.) Počátkem prosince** oslavila komunita „Venio“ sester benediktinek první výročí společného řeholního života ve svém novém domově v bývalé budově duchovní správy při kostele Panny Marie Vítězné na Bílé Hoře. Jeden rok dosavadního života tohoto ženského kláštera je ovšem téměř zanedbatelná doba ve srovnání s tisíckrát starším břevnovským klášterem benediktinů při bazilice sv. Markéty a sv. Vojtěcha. Ovšem za příštích deset let předpokládaného souběžného života obou řeholních komunit bude klášter „břevnováků“ již „jen“ stokrát starší, než ten bělohorský, a za sto let (copak to je – jedno století proti věčnosti!) bude mariánský domov bělohorských sester již jen desetkrát mladší než svatomarkétský klášter jejich břevnovských spolubratřích.

● **(K. V.) V předvečer svátku** sv. Mikuláše se v bělohorském kostele již tradičně konala zdařilá mikulášská besídka spojená s nadílkou pro ty nejmenší farníky. Besídka byla jako vždy velmi dobře připravena: začala vtipným vystoupením „Poplety“: děti musely správně

pokračování na str. 4

EKO-PATROL
Papírenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR
 - * likvidace černých skládek
 - * úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:**

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

pokračování ze str. 3

identifikovat a umístit jednotlivé přeházené mikuláské, andělské a čertovské indicie na předmalované figuríny a naučily se novou písničku na uvítání sv. Mikuláše. A pak už se dostavila ona tajemná trojice, očekávaná s velmi rozporuplnými pocity. Zcela podle očekávání – ty obvykle nejsrdnatější a nejsuverennější děti náhle ztratily svou sebejistotu, když si měly přijít k oltáři pro svou nadílku, zatím co ty spíš pasivnější dokázaly – i když s určitými rozpaky – přijít až dopředu a zazpívat, zapřednášet nějakou tu rýmovačku, či zahrát na zobcovou flétničku – snad proto, že měly jaksi „čistší“ svědomí. Vystoupení moudrého a důstojného Mikuláše, krásného anděla, i onoho obávaného pekelníka bylo téměř na profesionální úrovni. Nikoho z dětí jejich chování nevyděsilo a dospělí se také velmi dobře pobavili.

● **(K. V.) Počátek prosince** se přes noc ztratily tři dětské prolézačky z dětského hřiště v bělohorské Aleji českých exulantů. Je s podivem, jak je možné, že si nikdo ničeho nevšiml, že pobertové mohli nerušeně vykopat betonové balvany, v nichž byly těžké trubkové prolézačky ukotveny, a několikametrákový náklad nepozorovaně odvézt. V kterési sběrně surovin za ně patrně vyinkasovali pár stokorun, při čemž škoda se ovšem počítá v tisících. Co to máme za děravé zákony, umožňující zlodějům prodávat cokoli, aniž by nezodpovědným zaměstnancům některé sběrně museli prokázat svou totožnost! Myslíte, že se někdy dočkáme, že naši zákonodárci konečně zjednájí v této věci nápravu?!

● **Info ze senátního obvodu.** Vzhledem k předsednictví České republiky Evropské unii tráví pan senátor od počátku roku hodně času mimo republiku. Přesto i v tomto časově velmi náročném programu pan senátor pomáhá občanům s řešením jejich nejrůznějších problémů. V poslední době se občanům žijícím v bezprostřední blízkosti železniční trati Praha – Kladno podařilo za přispění pana senátora docílit změny projektu modernizace této trati s ohledem na jejich požadavky. Pan senátor nemá bohužel možnost setkávat se s občany a projednávat jejich problémy osobně, proto se dle možností uskutečňují setkání s občany v různých částech Prahy 6, kde mají občané možnost se s panem senátorem sejit. Jeho kancelář pro občany stále funguje, pan senátor je o problémech a potřebách občanů, kteří se na něj obracují, pravidelně informován.

● **Břevnov bez vody.** V neděli 18. ledna praskl vodovodní řád na Patočkově ulici pod břevnovskou poštou a příval vody byl takový, že podemlel značný kus silnice. Břevnov se rázem ocitl bez vody, auta odkloněna na Bělohorskou a lidé vykouplili veškeré tekutiny v plastech. V pondělí byla poliklinika, kde dočasně sídlí m. č. Praha 6, úředně uzavřena a lidé chodili s bandurskou do blízké Informační kanceláře na Bělohorské 110. V jednu chvíli došlo téměř k inzultaci. Přitom zrovna ne všem zdejším muselo být honem zle. Břevnov stojí na přirozených pramenech a znám nemálo domů, v jejichž útroběch je studna po okraj plná čiré vody. A to bylo vždy bohatství. Na Patočkově ulici byl vodovodní řád opraven v pondělí dopoledne, včetně silnice a voda začala téci před polednem. Důvodem vzrušeného jednání sousedů přitom nebyla samotná havárie, ale nepřistavené cisterny s vodou.

● **Ze spolku.** Kromě masopustu v Břevnově, který od roku 1995 organizuje a pořádá zdejší živnostenský spolek, chystá se v dohledné době, a to 27. března, Výroční valná hromada v hospodě U Čechů na Bílé Hoře. 30. dubna vypukne jako vždy násilné pálení čarodějnic před klášterem. Tuto akci velmi doporučujeme.

● **5. února konala se** v Juditině síni

Brazílie v Břevnově! Letošní masopustní průvod se konal 20. února a nesl se v rázu: Karneval v Rio de Břevnov. V čele dlouhého průvodu masek hřměly kotle a bubny, vřeštily píšťaly, chrastily chrastidla. Nahá těla žen v rytmu samby a pravého karnevalu však byly k vidění až druhý den na masopustním báli v Pyramidě. To bylo!

Patrový dům na hlavní třídě Bělohorské 105, kde mj. býval koloniál Votruba, zeje již řadu let prázdnou a výlohy, kde byl v 90. letech hadrový bazar, dělají delší době ostudu majiteli. Až nyní se objevily inzeráty, že je celý objekt k prodeji. Doufejme, že bude opatrně restaurován a ne rovnou zbořen, jak je v Praze 6 zvykem.

Koncem prosince uspořádal Břevnovák ing. Václav Jandáček přednášku s prohlídkou kostela P. Marie Vítězná na Bílé hoře. A poněvadž je ing. Jandáček stavař a byli jimi většinou i účastníci, výklad se držel hlavně barokní stavby a řady souvislostí. Celá vycházka byla velmi zajímavá. (na snímku ing. Jandáček uprostřed)

v Mostecké ulici 1 přednáška ing. Václava Janďáka: Tajemné istrijské železnice s dobovými diapozitivy. Přednášku pořádal Klub Za starou Prahu. Zájemci mohou sledovat programy Klubu mj. ve výloze zábavního podniku Radost v Břevnovské 5.

● **Jazz opět v Břevnově.** Během zimní sezóny mají titelé dobrého jazzu možnost zajít si do restaurace Na Hrádku a potěšit se kapelou Bridge Band pod vedením Břevnováka Jana Křtitele Nováka. Mnozí kapelu znají z jejich pravidelných vystoupení v létě na Karlově mostě. Kapela hraje v sestavě: Pavel Jordánek – saxofon, Jiřík Patócs – trubka, Zdeněk Fibrich – tuba, Aleš Sládek – bicí, Pavel Douša – banjo. Zpěvy, texty, řeči, image a srdečné pozvání – J. K. Novák. Každé vystoupení má jiný ráz. Informace nejnázne na tel.: 220 511 318 nebo 602 840 762, p. Švára, popř. e-mail: bridgebant@volny.cz. Vřele doporučujeme.

● **Připomenutí.** U knihkuce Pavla Jakla, Bělohorská 58 a obchodníka Radka Pecha, Bělohorská 99, je k dostání šesté vydání Knihovničky časopisu Břevnovan nazvané Fужuk do Starejch Dejvic od Zbyňka Jalovce. Zařadte si do své knihovny pražskou regionální literaturu!

● **Kde se dobře vaří.** Jídelna na Bělohorské 124 je už natolik známá, že kvůli ní musela zavřít jiná, naproti přes ulici, a teď v ní prodávají belgické sýry. V jídelně vaří na místě, z polední fronty na jídlo je dobře vidět do kuchyně, jak se dva kuchaři svižně otáčejí kolem plotny, zatímco pěkná ženská obsluha podává jídlo. Výběr je alespoň z osmi jídel, kromě toho je k mání občerstvení a studený pult se slušným výběrem chlebičků, zeleninových salátů a sladkého pečiva. Potkat se tady můžete s každým z Břevnova i přespolními, protože sem chodí mrak úředníků městských, bankovních, prodavačky z krámů, z Billy, zedníci, policajti, penzisté, zdravotní personál z polikliniky, staví se tu řidiči atd. To je vždy dobrý ukazatel kvality. Jedna stěna jídelny je ovšem věnována Slávii Praha, v čele znak, prapor a dres, neboť šéfkuchař je srdcem oddaný slávista. Vřad také sportovní dění tady občas bývá halasné mezi chlapy komentováno a často se promítne i do názvů jídel na jídelníčku: guláš spartanské obrany, guláš Košťál, steak Bohemians 1907, ale i Břevnovský vrabeček, stehno Ester Kočičkové a jiné. Neznám chutnější jídelnu v okolí, ani samojídelna pana Scherzla na Petřinách není lepší.

● **Zrušená vrata v klášteře.** Těžká plechová vrata vedoucí do bývalého hospodářského dvora vzali s sebou popeláři při obsluze a jedno křídlo svým autem pomuchlali. Rozhodnuto, že vrata se nechají udělat celá nová.

● **ZPRÁVY ÚŘEDNÍ (Bc. M. Šalek).** Oznámení čtenářům a návštěvníkům pobočky Městské knihovny v Praze, knihovny Dejvice.

Provoz pobočky Dejvice na nynější adrese (Čs. armády 29) bude ukončen k 29. 5. 2009. Do této doby bude pobočka fungovat v běžném režimu. V červnu, červenci a srpnu bude pobočka uzavřena z důvodu stěhování do nových prostor, které se budou nacházet v budově Národní technické knihovny (NTK) na Flemingově náměstí v Praze 6 – Dejvicích. S obnovením provozu se počítá začátkem září 2009. Po přestěhování bude pobočka poskytovat své služby v části 1. a 2. nadzemního podlaží budovy NTK a bude fungovat jako knihovna rodinného typu s bezbariérovým přístupem. Rozšíří se nejen plocha pobočky, ale také její provozní doba (bude otevřeno i v sobotu). Na rozdíl od NTK, která je zaměřena na literaturu technickou, se pobočka Dejvice bude specializovat na nabídku beletrie a naučné literatury, která se týká tráveného volného času. Tomuto zaměření knihovního fondu bude odpovídat i nabídka časopisů. Přesné datum otevření pobočky Dejvice v jejím novém působišti a novou otvírací dobu včas oznámíme. Alexandra Laubová, vedoucí Obvodní knihovny pro Prahu 6 a 7.

● **Popmuseum ukazuje licenční alba,** která vycházela za socialismu. Zajímavosti licenční politiky hudebních vydavatelství v socialistickém Československu ukazuje v Popmuseum v KC Kaštan v Praze 6 výstava s názvem „Cizí desky v zemi český aneb Ochutnávka na samém kraji útesu“. „*Chceme ukázat desky, které už nejsou ani v antikvariátech, a specifika vydávání licenčních alb, kdy u nás zahraniční desky vycházely pod jinými názvy, bez originálních obalů a v případě například alba With The Beatles s předvacetiletým zpožděním,*“ řekl kurátor výstavy Radek Diestler. Název výstavy je pochopitelný pro pamětníky, kteří vědí, že pod jménem Ochutnávka v bývalém Československu vyšlo v roce 1978 album Come Taste The Band skupiny Deep Purple a název Na samém kraji útesu neslo licenční vydání alba kapely Yes s názvem Close to the Edge. Vedle zajímavých a raritních licenčních alb výstava podle Diestlera nabízí různé překlady, dobové texty a kritiky a „okénko do zemí přátel“ v podobě představení produkce hudebních vydavatelství zemí tehdejšího východního bloku. Součástí výstavy, která je otevřena do 21. března, je i virtuální katalog, jenž je volně ke stažení na stránkách www.popmuseum.cz. Kromě seznamu vydaných licenčních desek obsahuje i vzpomínky hudebníků, novinářů a dalších zainteresovaných lidí, na alba, která je nejvíc oslovila. Na výstavu do Popmusea, které funguje v přízemí kulturního centra Kaštan, se můžete vypravit od středy do neděle v 16 – 20 hod. nebo mimo tento čas na tel. Objednávku 776 141 531.

● **Městská část Praha 6 vyhláší 2. ročník amatérské filmové soutěže: „JDE TO I JINAK, aneb ANTIFET FEST PRAHA**

PORTRÉT listu

Jaroslav POKORNÝ

Jaroslav Pokorný, řemeslník z Petřin – Vám zaručeně pomůže a poradí. Najdete ho v obchodním domě Billa na Petřinách a představuje v této části Prahy zlaté české ruce. Hned za rohem v 1. patře si otevřel pult prací všeho druhu, kde Vám ochotně, na místě a za mírný peníz opraví snad vše, co mu přinesete: deštníky, různé cvčky na oděvech, šití, vše, co potřebujete poklepat, seřídít, přihnout, co je zapotřebí narovnat a dotáhnout, co nefunguje. Pracuje v pondělí až pátek v otvíracích hodinách Billy.

2009“. Soutěž je určena jednotlivcům nebo skupině max. 5 tvůrců ve dvou věkových kategoriích: 1. žáci II. stupně základních škol. 2. studenti středních škol a odborných učilišť. Přihlásit lze obrazový snímek s námětem rizikového chování, např. drogová závislost, kriminalita, šikana, rasismus, záškoláctví, gambling, domácí násilí atd., natočený videokamerou, digitálním fotoaparátem apod. v celkové délce do patnácti minut na nosičích CD nebo DVD. Podobně jako v roce 2008, kdy měla soutěž na Praze 6 velký úspěch, proběhne i letos veřejná projekce všech filmů a ocenění vítězných snímků. Do pražského finále postupuje z městské části vítězný snímek z každé věkové kategorie.

pokračování na str. 6

STK • EMISE HOROMĚŘICE

BEZ
OBJEDNÁNÍ

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV – dovozy, přestavby

JISTAB
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
– hranice Prahy 6

Po – Pá 6.15 – 18.00, So 8.00 – 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnost sjednání povinného ručení.

SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice ÖMV
- Autoservis

pokračování ze str. 4

V pražském finále vybere odborná porota tři nejlepší snímky obou kategorií a jejich autoři získají věcné ceny. Současně od dubna 2009 bude probíhat internetové hlasování o Cenu diváka pro nejoblíbenější film na www.antifetfest.cz. Harmonogram soutěže: Uzávěrka příjímání přihlášek a soutěžních snímků do 31. března 2009. Výběr vítězných snímků městské části Praha 6 do 15. května 2009. Pražské finále červen 2009. Kontaktní osobou pro soutěž na městské části Praha 6 je protidrogová koordinátorka Martina Růthová, tel.: 724 772 293, e-mail: mruthova@praha6.cz. Další informace a přihlášku najdete také na www.antifetfest.cz.

● **S kolem tramvaj i na Petřiny.** Cyklisté, kteří se chtějí dostat z Hradčanské na Petřiny a nechtějí šlapat do kopce, mohou od prosince využít o víkendech tramvaj. Trasa Hradčanská – Petřiny se stala další trasou, kde je povolena přeprava jízdních kol. „Stalo se tak se změnou smluvních přepravních podmínek PID od 14. prosince,“ uvedl Filip Drápal z Ropidu. Dosud se mohli cyklisté přepravovat v tramvaji pouze na trase Dejvická – Divoká Šárka. V nepracovní dny mohou cyklisté nastoupit s kolem do tramvaje kdykoliv během celého dne, v pracovní dny mohou vézt kolo pouze v době od 20 hodiny do 6 hodiny ráno. „I zde došlo ke změně, dosud to bylo jen do 5. hodiny,“ uvedl Drápal. Kola se přepravují na plošině pro kočárky, kde mohou být maximálně dva bicykly.

● **Co nového u lidovců (M.Š.).** V sobotu 28. 3. 2009 se ve velkém sále břevnovských VŠ kolejí Kajetánka uskuteční konference KDU-ČSL Prahy 6. Na programu bude mj. slavnostní připomínka významného – 90. výročí založení naší strany (Československá strana lidová byla založena krátce po vzniku Československa a to začátkem r. 1919), dále pak bude program pracovní a diskusní. Začátek je plánován na 8.30. Této konferenci bude předcházet výroční členská schůze břevnovských a střešovických lidovců s podobným programem. Místo a termín budou známy v krátké době.

● **Lidovci z Prahy 6** jsou organizátory besedy s poslankyní Evropského parlamentu za KDU-ČSL MUDr. Zuzanou Roithovou (která sama je z naší m. č.) na velmi zajímavé téma: Komu patří budoucnost – Evropě nebo Asii? Koná se v pátek 6. 3. od 15 hod. ve velkém sále paláce Charitas, Karlovo náměstí 5, Praha 2.

● **A ještě k tématům,** která nás nejvíce páli: Vadí nám snaha městské části zavádět i u nás modré, tzv. rezidentské parkovací zóny. Zkušenosti jiných pražských částí ukazují, že běžným občanům, rezidentům, natož návštěvníkům toto opatření vůbec nic dobrého nepřináší. Komu tedy? Znepokojuje nás dopravně-bezpečnostní situace v některých místech, jako je např. Pražský most, zast. Vozovna Střešovice a další místa směrem k hotelu Pyramida, vzniklá v souvislosti s ražením tunelu Blanka a s dalšími dopravními díly. Náš člen a někdejší člen dopravní komise m. č. (dopravní expert ing. Truneček) za doby svého působení v komisi opakovaně a bez výsledku upozorňoval na fakt, že je třeba nejprve urychleně dorešit a realizovat výstavbu vnějšího pražského obchvatu, nežli se začne s řešením dopravních tahů vnitřních, aby se tak předešlo zmatkům. Totéž ostatně léta požadovala i naše břevnovská občanská ekodružina. A nepořádek, který zdaleka ne vždy souvisí se stavbami a který v ulicích tak ostře kontrastuje s nákladně (!) udržovanými květinovými záhony, už jen jako nepodstatný povzdech na konec.

Podpora v nezaměstnanosti

NOVĚ S účinností od 1. 1. 2009 došlo k významné novelizaci zákona o zaměstnanosti.

Změny se dotkly téměř všech oblastí činnosti Úřadu práce. Změnu pocítí i nezaměstnaní a to především při pobírání podpory v nezaměstnanosti. Základní podmínkou pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti je *doba 12 měsíců důchodového pojištění získaná zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností* v rozhodném období. Rozhodným obdobím jsou poslední 3 roky před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání. Splnění této základní podmínky pro nárok na podporu v nezaměstnanosti se Úřadu práce dokládá kromě potvrzení z posledního zaměstnání také evidenčními listy důchodového pojištění vydanými zaměstnavatelem.

Doba 12 měsíců důchodového pojištění lze splnit nejen zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností, ale také *náhradními dobami zaměstnání*. Náhradními dobami jsou například doba pobírání plného invalidního důchodu nebo doba péče o dítě do 4 let věku. Za náhradní dobu se již nepovažuje doba studia na střední, vyšší nebo vysoké škole. V důsledku toho nebudou mít absolventi školy nárok na podporu v nezaměstnanosti. Další podmínkou pro nárok na podporu v nezaměstnanosti je skutečnost, že s uchazečem o zaměstnání nebyl v *posledních 6 měsících* před zařazením do evidence pracovní poměr ukončen z důvodu zvláště hrubého porušení povinností, vyplývajících z právních předpisů, vztahujících se k jím vykonávané práci, tedy výpovědi zaměstnavatele podle ust. § 52 písm. g) zákoníku práce, anebo

okamžité zrušení pracovního poměru. Nově bude Úřad práce zjišťovat i to, zda uchazeč o zaměstnání v posledních 6 měsících před zařazením do evidence bez vážného důvodu a opakovaně neukončil sám vhodné zaměstnání, které mu zprostředkoval. Ani v tomto případě nebude mít uchazeč na podporu v nezaměstnanosti nárok.

K zásadní změně dochází i v procentní výměře podpory v nezaměstnanosti. Ta se vypočítává buď z průměrného měsíčního čistého výdělku anebo z posledního vyměřovacího základu a to tak, že *první 2 měsíce je to 65 %, další 2 měsíce 50 % a po zbylou dobu 45 % částky*, ze které se vypočítává – tedy z průměrného měsíčního čistého výdělku anebo z vyměřovacího základu. Maximální výše podpory činí 0,58-násobek průměrné mzdy, což je *od 1. 1. 2009 částka 13 307 Kč*.

Doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti poskytuje, se nazývá *podpůrčí doba*. I zde došlo k významným změnám. Délka podpůrčí doby je odstupňována podle věku uchazeče a činí 5 měsíců u uchazečů do 50 let věku, 8 měsíců u uchazečů nad 50 do 55 let věku a 11 měsíců u uchazečů nad 55 let věku.

K výraznému zjednodušení došlo v právní úpravě tzv. nekolidujícího zaměstnání, tedy činností, které za určitých okolností nebrání ani evidenci na Úřadu práce ani poskytování podpory v nezaměstnanosti. Jediným kritériem pro výkon nekolidujícího zaměstnání je od 1. 1. 2009 dosažený výdělek nebo odměna za práci. Ten nesmí měsíčně přesáhnout polovinu minimální mzdy – tedy 4000 Kč hrubého. Vykonává-li uchazeč nekolidující zaměstnání, musí tuto skutečnost oznámit Úřadu práce do 8 kalendářních dnů a ve lhůtě, kterou mu úřad práce stanoví, musí dokládat výši svého měsíčního výdělku. Stále však platí, že výkon výše uvedených činností nemůže uchazeči bránit v plnění jeho povinností – nemůže být důvodem pro nepřijetí vhodného zaměstnání ani překážkou pro dostavování se na Úřad práce ve stanovených termínech.

Více a podrobnější informace lze nalézt na www.portal.mpsv.cz.

Eva Svěřčínová, ředitelka Úřadu práce

Zahrádkáři se chystají na český západ

Již několikrát se časopis Břevnovan zmiňoval o úspěšných zájezdech Klubu břevnovských zahrádkářů, kteří i letos chtějí pokračovat v tradici jarních a podzimních jednodenních zájezdů za krásami a zajímavostmi známější i méně známých koutů naší vlasti. Ne vždy bývá zájezd do posledního místa zcela zaplněn, a tak uvítáme mezi sebou i případné další zájemce!

Hlavními dvěma cíli by měl být Bečov nad Teplou, (oba jeho zámky a především evropsky unikátní relikvíř sv. Maura) a pak město a hrad Loket. Rozhodně předpokládáme návštěvu zámku Bečov i procházku historickou částí Lokte. Ale asi jen málokdo totiž zamířil do nejzápadnějšího výběžku naší vlasti, konkrétně do městečka Libá (do roku 1945 známé jako Libštejn / Liebenstein), po dlouhá léta obtížně přístupného (leží jen 2 km od hranice SRN a stejný osud postihoval i blízký hrad Ostroh, známější i jako Seeberg), či pohled na přehradu Skalka nebo nejmladší českou sopku Komorní hůrka, kde bádál i geniální J. W. von Goethe, mimo jiné i velký přítel řady českých buditelů. Právě Ostroh by měl být dějištěm naší druhé společné prohlídky (muzeum porcelánu a měšťanských interiérů). V plánu máme i lidovou architekturu Doubrava (hrázděné domy

jihovýchodně od Chebu v blízkosti Lorety ve Starém Hrozňatově). Mimoto bude jistě čas na krátkou zastávku v některé z perel tzv. západočeského lázeňského trojúhelníku či míst na Tepelské plošině. Zajištěn bude i oběd, rádi bychom jej opět uskutečnili v dnes už památkově chráněném Hornickém domě v Sokolově. V nejbližších týdnech budeme některé podrobnosti doladovat (termín bude záležet na možnostech zajištění autobusu a rezervace oběda a vstupů na zámky), ale předpokládáme poslední víkend v dubnu.

Definitivní upřesnění bude vyhlášeno koncem března. Sledujte především obě naše vývěsky na rohu Štefkovy a Říčanovy ulice a nad schody v Konecchlumského ulici. Rád Vás informuji i na e-mailu michal.dobias@seznam.cz nebo na telefonu 776 315 365.

RNDr. Michal Dobiáš

**Jarmila
Häringová:**

REKVIEM

*Tulačko, slož už hlavu znavenou,
ať další dny se nad ní přeženou,
co trápilo tě, svět se nedoví,
jen chrobák chrobáku to vypoví.
Z horkého srdce jetel vyrazí,
ta barva nehřeje, z té zamrazí,
prach z mozku, než ho vítr
rozduje,
zlým hněvem ještě zasvětlíkuje.
Děste se, živí, toho mámení,
ať pokazí vám dobré trávení,
zasadte šípek – ten vás pobodá
a tatam bude vaše pohoda...
Jen jedinému odkazuji květ:
tě, co mou cestou půjde dále
vpřed.*

Mladý sloupek

JARNÍ II.

*Někdo jde. Vůní mladé trávy
koketně poznamenal cestu.
Je ještě puberta v tom gestu
nebo už nový duch a mravy?*

*Ať tak či tak – co přijde, beru.
Rezignovaně. Odhodlána
nevnímat rozteskněná rána
a tísnivý vzruch podvečerů.*

*Něco však ve mně nemá stání.
Vstříc revoluci se to vzpíná
a paličatě zapomíná
na bolest, krev a umírání.*

Naše poznámka

**Na darované úřední kalendáře
se raději podívej...**

Dva kalendáře vydala m. č. Praha 6 pro veřejnost na rok 2009, jsou zdarma a daly se sehnat v Informačních kancelářích Prahy 6. První je stolní, otáčecí, a užijí ho hlavně milovníci místopisu. Je na něm 12 historických pohledů na cihelny, kdysi ležící v současném administrativním obvodu Prahy 6. Fotografie jsou pěkné, profesionální, a velmi cenné jsou také informace o každé cihelně, které naleznete na druhé straně, a které byste jen obtížně sháněli. Dobrá. Kdo však nechce za stolem celý den civět do cihelny, může se potěšit reprezentativním kalendářem Prahy 6, nástěnným a barevným. Jeho leitmotivem je zeleň. Ideální téma, podobně jako by třeba mohly být vody v Praze 6. Tato šance však zůstala hrubě nevyužita! Obdarovaní občané dostali kalendář s podprůměrnými fotografiemi, které by do svých redakčních záměrů nezařadila žádná redakce školních časopisů v Praze 6. Sestavení kalendáře ze špatných fotografií v kontextu s rozmanitostí, krásou a exkluzivitou obcí Prahy 6 je dosti trapné.

-OV

PRONÁJEM nebo PRODEJ GARÁŽOVÉHO STÁNÍ

Břevnovská 433/12, Praha 6 – Břevnov
2. podzemní podlaží, k dispozici **IHNEDE!**
Tel.: 242 481 310

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

Specialisté na Prahu 5 a 6

**PRODEJ A PRONÁJEM NEMOVITOSTÍ – VÝKUP NEMOVITOSTÍ
PORADENSKÉ A PRÁVNÍ SLUŽBY
NABÍZÍME OSOBNÍ PŘÍSTUP – PŘÍJEMNÉ RODINNÉ PROSTŘEDÍ
17 LET ZKUŠENOSTÍ**

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
Tel.: 602 361 733, 233 357 071
e-mail: info@solork.cz • www.solork.cz

Talenty přijely do Břevnova

Koncem února se budou po Břevnově pohybovat skutečně mimořádně talentovaní jedinci. Praha totiž hostí padesátku nejlepších středoškolských studentů z ČR ve fyzice. Pod záštitou primátora hl. m. Prahy MUDr. Pavla Béma a předsedy akademie věd ČR prof. Václava Pačese, DrSc. a s finanční podporou Ministerstva školství, tělovýchovy a mládeže, Magistrátu hl. m. Prahy a řady sponzorů pořádají společně Matematicko-fyzikální fakulta UK a Gymnázium Jana Keplera celostátní kolo nejvyšší kategorie Fyzikální olympiády.

Toto setkání je nejen soutěžní ale i slavnostní – letošní ročník je totiž jubilejní, padesátý. Za 50 let existence prošly fyzikální olympiádou tisíce talentovaných mladých lidí. Prakticky každý, kdo působí dnes ve fyzice, si pamatuje zvláštní kouzlo tohoto setkání nejnadanějších mladých fyziků. Nejprve na celostátní úrovni a po deseti letech i v mezinárodním měřítku. Soutěž se totiž iniciativou právě Čechů a Slováků rychle šířila po celém světě a dnešní MFO pravidelně hostí za účasti laureátů Nobelovy ceny stovky nejlepších studentských talentů z desítek zemí celého světa. Nás může těšit, že se Českoslovenští a dnes čeští studenti pravidelně umísťují zhruba v první třetině startovního pole.

Talentovaní studenti i kvalitní síť středoškolských učitelů fyziky po celé republice přivedly i v těžké konkurenci posledních let naše reprezentanty k výborným výsledkům. V poslední době přivezli Češi například dvě zlaté medaile z předloňské MFO v Íránu a jednu z loňské MFO ve Vietnamu. Loni jsme se v neoficiálním pořadí zemí dokonce umístili hned za „asijskými tygry“ a velmocemi USA a Ruskem. Přitom mezi zeměmi EU jsme byli nejlepší.

Pražany může těšit, že v sestavě pětice reprezentující ČR zpravidla nechybějí studenti z Prahy a obyvatelé Prahy 6 pak to, že student Gymnázia Jana Keplera Dalimil Mazáč získal na posledních dvou celosvětových olympiádách zlatou medaili S nebyvalými dvěma zlatými olympijskými medaillemi tak vstoupil do historie této soutěže.

Ať už se vítězům 50. ročníku české FO povede letos v létě na Yucatán v Mexiku na 40. MFO lépe či hůře, každopádně stojí za chvíli malého zamyšlení třeba u varné konvice, s mobilním telefonem, za volantem vozu nebo jen pod hvězdami, že v Praze, ve městě také Tychona Brahe a Johanna Keplera se tento měsíc sešli mladí lidé, z nichž někteří nám budou jednou ukazovat, že vesmír je nejen krásný a tajemný, ale také logický a že žít v něm má smysl.

J. R.

**Prodáváte byt, dům, chatu
nebo pozemek?**

Jde to jednoduše, rychle
a bezpečně. Máme 30 let
zkušenosti v 60 zemích.

Ing. Libuše Humplová
libuše.humplova@remax-czech.cz

731 618 384

RE/MAX Invest, Velehradská 1, Praha 3
info-linka zdarma 800 222 223, www.remax-czech.cz

Filomena Jičínská:

TAJEMSTVÍ LIBOCKÉHO KOSTELA (část první)

V letošním roce si libocká obec připomene 165 let od nového vysvěcení kostela svatého Fabiána a Šebestiána. Stavba kostela byla ukončena v roce 1844 a od října začaly pravidelné bohoslužby. Proč však byl ten původní po mnoha stoletích zbořen a jak vůbec vypadal?

Je známo, že chrám v Liboci patří pravděpodobně k nejstarším kostelům v zemi. Konečně, proč také ne, vždyť Šárecké hradiště bylo osídleno ještě před osídlením hradčanského pahorku a je předpoklad, že jeho obyvatelstvo se v místech pod lesem Malejovem mohlo usadit trvale. Pokud bychom nezpochybňovali údaje uvedené kronikářem Václavem Hájkem z Libočan, měl by být libocký kostel založen již kolem roku 992 Boleslavem II. v místech, kde byl na rozkaz pána na Ruzyni, pohanského Vršovce Hradoboje, zabit nábožný kněz Prostivoj, který tu hlásal pohanskému lidu Kristovo evangelium. Vršovec to učinil ze vzdoru proti knížeti Boleslavovi. Prý na tom místě kníže rozkázal postavit nad vsí, která se jmenovala Liboc, kamenný kostel k počtění P. Marie a svatých mučedníků Fabiána a Šebestiána a potom jej rozkázal i posvětit. Hájek nepíše, zda tento fakt vznikl jako následek zabránění Vršovcových statků Boleslavem II., či zda to byl až následný čin Boleslava II. vůči Hradobojovi. Podle pověsti jsou v Liboci prý zakopány Libušiny poklady a až farář, učitel a slouha budou tady stejného příjmení, budou moci poklad najít. Skutečností však je, že ve falsu zakládací listiny břevnovského kláštera je uvedeno, že klášter dostává při založení od knížete do majetku mimo jiné statky a vesnici Luboc nebo Hluboc, s kostelem a lesem Malejovem. Falzum je vyhotovené pravděpodobně v letech 1253 – 1255, a je možno z něho předpokládat, že tento majetek byl dán klášteru již při založení. Bylo by tedy možno souhlasit s Hájkem již vzhledem k tomu, že břevnovský klášter byl založen v lednu 993. Protože původní kostel byl již kamenný, byl jistě v románském slohu a je známo, že byl zasvěcený sv. Fabiánu a Šebestiánu. Stával na stejném místě jako kostel dnešní a již r. 1318 byl farní. V letech 1353, 1380, 1383, 1407, 1417 – 1419 jsou uváděna i jména jeho plebánů. V době husitských válek byl kostel převeden pražskému purkrabství, které si jej podrželo. Během třicetileté války (1619 – 1649) libocký kostel velice zchátral a bohoslužby v něm zcela zanikly. V oboře se během války střídala nepřátelská vojska a nejen obora, ale i ves jimi velice trpěla. Po třicetileté válce roku 1663 libocký kostel barokně obnovil purkrabí Bernard Martinic. A odtud se již informace o vzhledu kostela počínají lišit.

(obr. č. 1 výřez z kat. mapy Liboce z r. 1840)

Podíváme-li se do nejstaršího plánu obce z r. 1840, vidíme, že polygonální zakončení kostela – presbytář a tudíž hlavní oltář je orientován k východní straně kostela, na rozdíl od situace dnešní, kdy hlavní oltář se nachází na západní straně kostela. Jinak než v současnosti je orientována i věž a kostelní vstup. Kolem kostela byl do této doby po dlouhá staletí hřbitov, což stvrzují i zápisy v libockých úmrtních matrikách. Dle Historického a orientačního průvodce Prahou z r. 1929, autorů Franty Žáčka a Františka Stehlíka, byla jeho věž (cit.) dřevěná podezděná, jejíž 2 metry silné zdi se dochovaly až do dnešní doby. Na věži byly pověšeny zvony. První největší zvon měl nápis „Tento zvon slit jest od J. M. Löwa v Praze r. 1663 ke cti a chvále P. Boha, P. Marie, sv. Fabiána a Šebestiána, k záduší kostela Libockého, ze jeho

Excellence Vysoce urozeného hrab. A Pána p. Bernarda Ignaciusem svatě říše hraběte z Martinic nákladem téhož záduší“. Druhý zvon má nápis „Tento zvon byl ulit ku cti s chvále P. Boha, blahoslavené Panně Marii, sv. Václavu, dědici českému k záduší kostela Libockého nákladem záduší A. D. 1663“. Třetí zvon má nápis nečitelný, umíráček má letopočet 1663. (konec cit.) – Tato informace, vzhledem ke své detailnosti zřejmě pochází z některého staršího zdroje. Autor bohužel neuvádí, zda se jednalo o věž kostelní nebo o samostatnou zvonici a ve kterých místech se 2 m silné zdi kostela do dnešní doby zachovaly.

Na základě informací z farní kroniky, založené 7. července 1836, je možno konstatovat, že kostel byl temný a navýšením okolního terénu i vlhký. Jeho zdivo bylo z přitesaných kamenů, spojených pouze na hlinu. Do kostela se sestupovalo dolů po 4 schodech a stačil prý sotva pro 300 osob. Kazatelna byla velmi nízko u podlahy a sakristie, ve sklepě pod věží proti hlavnímu oltáři, do které se scházelo po dvou schodech, působila spíše jako zvlhlá jeskyně. Kněz, který šel sloužit mši, musel projít shromážděným lidem. Kromě hlavního oltáře sv. mučedníků Fabiána a Šebestiána stály tu ještě dva oltáře: sv. Kříže a sv. Tadeáše apoštola. Dále je ve farní kronice uváděno, že v r. 1830 v nočních hodinách se zřítíl boční oltář sv. Kříže, podle čehož lze usuzovat na velice špatný stavební stav kostela.

Podle JUDr. Zdeňka Kropáčka v jeho rukopise Vývoj Prahy 6 Liboce od nejstarší doby do současnosti, vypracované v 90. letech 20. století a uložené v Archivu hl. m. Prahy, (cit.): Starý kostel původní, jenž stál na místě dnešního kostela, měl v presbytáři polygonální 2 špičatá gotická okna, loď obdélníkovou a v průčelí věž. Na věži byly hodiny, zvony však visely v dřevěné zvonici stojící vedle kostela. (konec cit.) – Nechci zpochybňovat kvalitu práce autora, který zřejmě vychází z nákresu mě neznámého data, ale nevšímá si kostelního půdorysu nedílné patřičího k obrázku. Osobně se

přikláním k větší věrohodnosti nakresleného plánu, který byl pravděpodobně zakreslen při pozdějším bourání kostela a který i odpovídá katastrálnímu plánu z r. 1840. Obrázek naopak působí dojmem, že byl kreslen podle vzpomínek pamětníků, protože plánu neodpovídá. Vstup do kostela je na nákrese posunut více k východní straně, než jak ukazuje plán. Také venkovní schodiště na kostelní věž je podstatně delší, než jak je vyznačeno na plánu kostela. Zejména se chci pozastavit u citace v *presbytáři polygonální 2 špičatá gotická okna*. Zde zřejmě došlo k písařské chybě, protože polygonální (mnohoboký) může být pouze v tomto případě presbytář, ne však okna. Pokud by autor důkladně porovnal plán kostela s jeho obrázkem, nemohl by uvést pouze 2 okna, protože na plánu je v presbytáři vyznačených 5 oken a logicky je jasné, že pokud z jižní strany má presbytář na nákrese 2 okna, že další okna v presbytáři, která nejsou na obrázku vidět, budou minimálně dvě, a v našem případě ještě jedno okno na východní stranu, protože presbytář je pětiboký.

Podíváme-li se na zvětšený výřez z kolorovaného leptu A. Gustava z r. 1818, z pohledu od bělohorského návrší vypadá libocký kostel trochu jinak, než jak je nakreslen na zřejmě pozdějším obrázku neznámého autora. Pokud porovnáme věrohodnost ostatních objektů na tomto obraze, můžeme se přiklonit k tomu, že malba je dost realistická. Jak již víme z předešlých citací, kostel byl malý a i na tomto obraze je kostel namalován skutečně mnohem menší než sousední barokní fara, která se zachovala dodnes. Pokud porovnáme i výšku později nově postaveného a do současnosti stojícího libockého kostela s jeho farou, můžeme konstatovat, že autor obrazu namaloval jeho výši zřejmě velmi věrohodně. Při porovnání s okolními kamennými domy v přírodní písčové barvě odpovídá šedá barva kostelní věže a zvonice našedlé barvě zašlého nenapuštěného dřeva. Je tedy možné uznat, že věž i zvonice mohly být dřevěné.

(Obr. č. 4 z knihy Zdeňka Míky Zábava a slavnosti staré Prahy, č. 15, str. 19 – Obora Hvězda s letohrádkem)

Větším problémem je ovšem tvar zakončení kostelní věže. Na obraze z r. 1818 je věž zakončena čtyřbokou jehlanovitou střechou, stejně tak jako opodál stojící zvonice. Je tedy otázkou, jak byla zakončena věž kostela. Pokud by snad náhodou byl zachován malý kreslený obrázek kostela z doby před r. 1818, či nakreslena rekonstrukce kostela z nějakých archivních, zde neuvedených popisů, je možno uvažovat i o tom že při původní stavbě či přestavbě kostela v r. 1663 v raně barokním slohu (za použití ještě doznívajících renesančních prvků), byla skutečně věž zakončena helmicí a lucernou. V tom případě v mezidobí do r. 1818 mohlo dojít k požáru věže či zřícení její střechy a ta následně zakryta jednoduchou jehlanovitou špicí. Gotická okna v presbytériu mohla pocházet skutečně ještě z gotiky (při přestavbě nemusel být stržen kostel celý), případně – vzhledem k tomu, že v 1663 se stále ještě jedná o raně

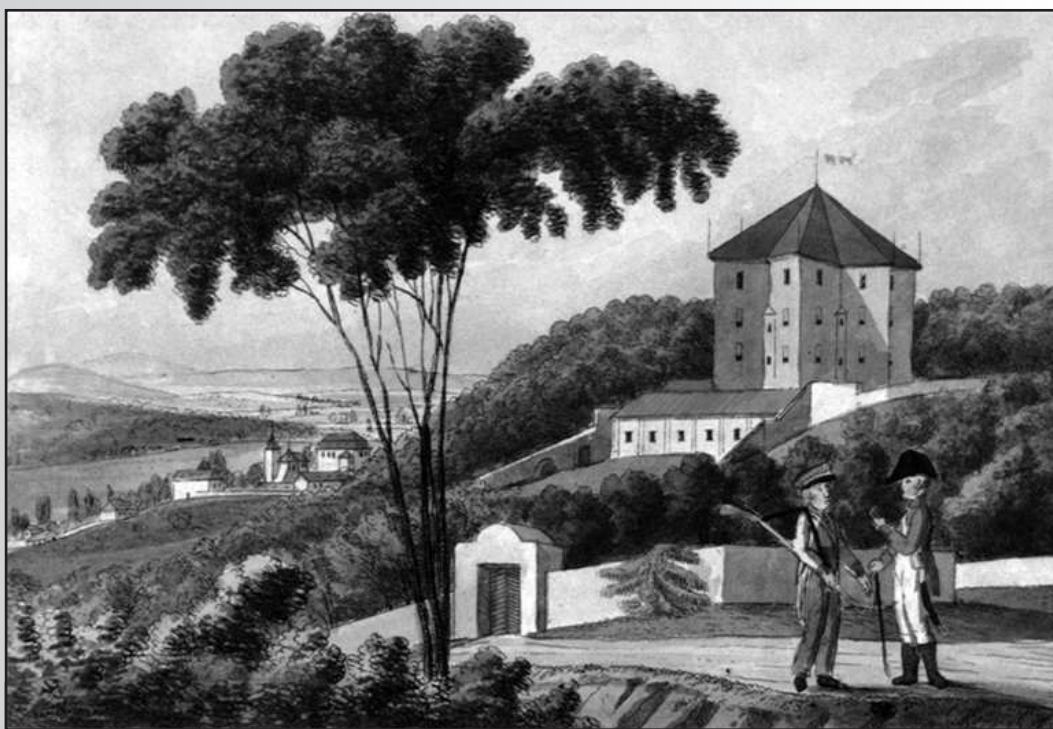
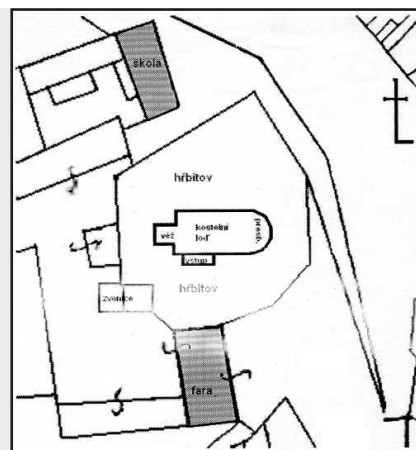
barokní sloh – mohl být kostel nově postaven v doznívajícím manýrismu, který využíval i gotické prvky.

Sešlý kostelík jak již bylo uvedeno, nevyhovoval potřebám osadníků a o jeho stržení bylo jednáno již od r. 1826, tj. od příchodu P. Františka Xavera Lampy na libockou farnost.

Po dlouhých šestnácti letech jednání byl konečně kostel r. 1842 zbořen. Zásluhou jeho budovatele P. Lampy, se ihned začal stavět kostel nový. Stavba se protáhla až do r. 1844, kdy byl kostel, ne ještě zcela dokončený, 20. října znovu vysvěcen. Tento kostel stojí dodnes (ovšem v již zmiňované opačné dispoziční východ – západ) a tak jej známe dodnes. Kostelní zvon byl podruhé přelit při přestavbě kostela r. 1843 od zvonáře Karla Bellmana v Praze. Když r. 1865 zuřil ve Vokovicích veliký požár, tu se stalo, že při vyzvánění na poplach neopatrností kostelníka Nováka byl zvon rozbit a v tomto stavu ponechán až do r. 1898.

Ještě chci upozornit, že původní libocký hřbitov se rozkládal na pahorku kolem kostela až do jeho stržení. V r. 1842 byl přemístěn na návrší u Hvězdy, blízko domu čp. 20. Na nátlak obyvatel z nedostatku místa a hlavně ze zdravotních ohledů byl hřbitov přeložen r. 1902 k okresní silnici do Vokovic.

Dnešní kostel sv. Fabiána a Šebestiána je nepřehlédnutelnou dominantou Liboce, a farní společenství žije bohatým životem, o kterém se lze snadno přesvědčit. To je další tajemství kostela a Liboce, o kterém přineseme zprávu v příštím čísle.

Výřez z obrazu A. Gustava z r. 1818, na kterém je v pozadí původní libocký kostel.

Mezi námi v Břevnově XIII.

O VÝROBĚ bělohorských SÝRŮ

Hned na počátku existence Malého Břevnova zde žili a provozovali svou živnost – své řemeslo – dvě rodiny, které byly známé výrobou bělohorských syrečků. Ještě za mých dětských časů je Břevnováci nazývali „čapčochy“. Byly to rodiny Pletichů a Čermáků. A své zvláštní, ale vyhlášené řemeslo – zpracovávání sýrů – vykonávaly mnoho desetiletí, možná 150 – 170 let. Byly to sýry o průměru asi 5 cm a výšce přibližně 1,5 cm Tyto kulaté placičky byly skutečně velkou delikatesou, která byla vyhledávána po celé Praze. Dokonce se proslýchalo, že výrobky těchto rodin se vyvážely i do zahraničí.

O tomto sýru se říkalo, že nemá být okoralý, ani příliš naduřelý, natož tvrdý, zato dobře prosolený, příjemně páchnoucí a dostatečně uleželý a tedy i ostrý.

A proto se posílalo z Ladronky pro tento sýr, když se chlapi v sobotu odpoledne sešli „na sýrový dýchánek“. Přinesli pivo a měkký čerstvý chléb, a začali debužirovat. Pochopitelně braly si tuto lahůdku i ženy, i já jsem sýr několikrát ochutnal. Jeho chuť neměla obdoby.

Tvarůžky měly takovou zvláštní růžovožlutou barvu, a kupovaly se do

hliněných glazurovaných hrnců s pokličkou, a někdy pro lepší uležení se několik hodin před podáváním ještě podlévaly pivem. Tak to aspoň tvrdila matka. Ta je měla také ráda.

Vzpomínám si, že jsme jednou s rodiči, bylo to před II. světovou válkou, zašli do jednoho z malých domků v Malém Břevnově, a tam nás uvítal jeden z výrobců pan Čermák. Byl to již starý pán. Otec požádal o dvě porce sýrů, a já jsem se mohl podívat s mistrem do hlubokého, studeného sklepa, abych viděl, jak se sýry skladují a kde se nechávají uležet. Bylo to myslím v pozdní odpoledne, takže jsem neviděl jejich vlastní výrobu, a asi bych jí ani neporozuměl. Jen si vzpomínám na hnědé hliněné talíře, kam se sýry kladly, a hliněné püllitry, do kterých se nalávalo z litrových lahví pivo. Na talíři byla asi lžička hořčice a nadrobno nakrájená cibule. K tomu přinesl majitel ještě měkký chléb. Tenkrát jsem si mohl po tak dobré a chutné svačině také upít trochu piva. Aby se na to pila voda či limonáda, to zavrhl i další příchozí.

Nyní již výroba bělohorských sýrů je jen dávnou vzpomínkou. Ale dříve si je mohl každý host objednat nejen v hospůdkách, ale i v lepších restauracích. Proto byly v každém výčepu skleněné zvony, které nedovolovaly, aby uleželé syrečky byly cítit v okolí.

Ing. Karel Blažek, rodák z Ladronky

Výrobci slavných sýrů zvaných Čapčoch bydleli na Bělohorské v Malém Břevnově. Na prvním snímku (domy jsou před demolicí) je v pozadí zvonička a v prvním domě zprava za sloupem bydleli Čermákovci. Na spodním obrázku z 1. rep. z protilehlé strany do chodníku vyčnívá Pletichovic stavení. Zde by dodnes měl být velmi hluboký sklep.

Ze vzpomínek nejstarší generace

V únoru oslavil 95 let MUDr. Jiří Thoř z Břevnova. Stále se zajímá o život, o dění a na Bělohorské ho můžete potkat běžně. Také do redakce napsal pár poznámek na stroji, a nebylo třeba žádných korektur.

Po první světové válce – možná už před ní, byl v místě spojení dnešní ulice Vaníčkovy a Diskařské vytesán do pískovcové skály obraz Mistra Jana Husa, u něhož se každoročně konala vzpomínková shromáždění s řečnickým projevem. Na to jsme se z balkonu domu vedle Říšské brány, kde jsme od roku 1914 do roku 1925 bydleli, dívali.

U Zelené brány sídlila už před první světovou válkou pila se skladem prken v dřevěné ohradě, která byla několik roků po první světové válce zrušena. Mezi plakáty na ohradě mně utkvěl v mysli jeden: ať je teplo nebo zima, pijte kávu, víno od Razíma. V zájmu vína porušil tak pan Razím jinak přesný básnický rytmus.

Od Zelené brány – od kaple, bývaly vypravovány kromě poutí, které byly popsány v některém z dřívějších čísel časopisu BŘEVNOVAN, také pohřby, které procházely Bělohorskou třídou kolem Břevnovského kláštera až na hřbitov u sv. Markéty. Možná i to bylo zmíněno v některém vydání BŘEVNOVANA.

Masarykova liga proti tuberkulóze vznikla jako samostatná dobročinná organizace v roce 1919. Prezident Masaryk přispěl vysokou částkou na její založení, a jeho dcera Alice Masaryková byla tuším její první předsedkyní.

Za protektorátu se musela vzdát Masarykova jména.

Ta zakládala místní organizace; jednu z nich také kolem r. 1940 v tehdejší Praze XVIII. (Břevnov, Střešovice, Liboc).

Masarykova liga budovala protituberkulózní poradny. V naší čtvrti byla zřízena kolem roku 1941 v Parléřově ulici. Ta po několika letech přesídlila do Bělohorské třídy do rohové vily pod Vypichem se sochou hutníka ve štítu domu. Vila byla konfiskována po druhé světové válce německému majiteli, řediteli Poldi Kladno.

Po územní reorganizaci – spojení obvodů Prahy 5 a Prahy 6 kolem r. 1960, byla sloučena s poradnou Prahy 6 a přestěhována do ulice

Na snímku z r. 1917 je rodina panů Thořů z Břevnova. Otec sloužil jako c. k. šikovatel u 8. pl. zeměbranceckého v pohořeleckých kasárnách. Jeden ze synů v uniformě sloužil jako kaprál u minometného oddílu (viz límcové označení), na italské frontě. Nejmladší je na fotografii Jiří Thoř v dívčích šatech, rodiče už možná čekali holčičku. Dnes je „té holčičce“ neuvěřitelných 95 let.

Zikmunda Wintra v Bubenči. Po dostavění polikliniky v Břevnově Pod Marjánkou konečně do této budovy v rámci Ústavu národního zdraví. Po ústupu tuberkulózy změnila název na oddělení respiračních nemocí. Masarykova liga proti tuberkulóze byla začleněna do Červeného kříže, existující už od roku 1859 po bitvě u Solferina.

Ještě bych rád upřesnil některá osobní data pro pořádek věcí. Zapsán jsem byl 6. XII. 1933 mezi posluchače lékařské fakulty University Karlovy. Rigorózní zkoušky vykonal I. 3. III. 1936, II. 24. V. 1939, III. 13. XII. 1939. Ministerstvo školství vydalo 24. VI. 1943 Dipoloma doctoris universae medicinae. Pražská Karlova universita, její rektor byl prof. Hrozný, děkan František Hájek, promotor Roman Kadlický. Promoval jsem hned po válce: 9. VI. 1945.

MUDr. Jiří Thoř

Břevnovský atlet Josef Hlusička: VARADERO 2008

Ani letos mne zima nepotěšila. Nemám ji rád a opět jsem před ní utekl. Vybral jsem si Kubu.

Protože nejsem náročný turista, podle katalogu jsem zvolil nejlacnější hotel (stejně nebyly velké rozdíly) a 5. prosince odlétal.

Tedy odlétal: Měli jsme letět v 10 hodin, ale v 9.45 oznámili, že let na Kubu je odložen asi o osm hodin. Létá se přes ostrov Isla Margarita, a ve Venezuele nepřijímali.

Dostali jsme poukázky do hotelu Marriot na letišti (přes 3000 Kč / nocleh, pak nemají být letenky drahé!), a tam do večera čekali. V 18.15 jsme teprve odlétali.

Na Varadero jsme tedy přiletěli kolem čtvrté ráno, to už jsem si netroufal jít spát, abych neztratil celý den.

Hotel Oasis je takticky umístěn – od města a hlavní pláže jej dělí průplav, k mostu jsou 4 km, do centra další dva. Od hotelu jezdil za peso do města dvakrát denně autobus, ale jen když řidiči chtěli. Dost často nechtěli, a chodili jsme pěšky. To by nebylo tak zlé, ale většina cesty vedla podle silnice, kde jelo jedno auto za druhým. Devět z deseti by u nás vyřadila STK pro příšerné kouření motorů. Většina aut tu je ve stáří 40 – 50 let, jsou tu vidět velice zachovalé Š1000MB, ale i Spartaky a vykopávky z celého světa. A do města jiná cesta nevede. V hotelu jsem dostal samostatný veliký pokoj, ale při větru tam velmi silně drnčela okna, v předsíni nesvítilo světlo a na záchodě trvale protékala voda do mísy. Opraváři přišli už za osm hodin po oznámení závad. Se zájmem se podívali na okno i záchod, rozebrali a složili lustr, a odešli. Nezměnilo se nic.

Na Kubě je proti ČR veliká bída, my jsme měli jídla dost, ale domorodci mají pořád potravinové lístky (3,5 kg rýže na měsíc). V hotelu se střídaly dost často zájezdy domorodců z Havany. Nečekaný příděl jídla brali jako svátek a tvrdě se drali dopředu u výdejního pultu.

Nebylo proč, tady bylo skutečně dost. Pláž u hotelu byla písčitá, ale jen kousek, pak už bylo kamení. Běhat se tu nedalo. Tak jsem chodil běhat před snídaní po silnici. Místy byla krajnice, občas i asfaltovaná, ale kde nebyla, otírali mi kubáňští řidiči málem lokty. Neběhal tu kromě mně nikdo, nejsou zvyklí. Navíc jsem musel volit návětrnou stranu silnice, černého puchu bylo hodně. Po osmi dnech jsem se ale při čištění zubů po běhu podíval a zděsil se: Vyplynuté sliny byly úplně černé sazemi z výfukových plynů. Na silnici už jsem nešel a hledal náhradní trasu. Našel jsem ji hned za silnicí, byla skrytá za křovím a spojovala ropné vrty. Na čtyřkilometrovém úseku, kde se dalo běhat, byla čtyři ropná pole, každé s asi 10 vrty. Nejbližší 200 m od hotelu Oasis. Páchno to ale mnohem méně, než silnice.

V tom všem jsem naběhal přes 160 km, nachodil 80 km a naplaval 3 km. Plavání nic moc, voda v moři měla tak 22 – 23 stupňů, ale protože stále foukal silný vítr, byl často zákaz koupání. Hotelový bazén je slušný, ale voda v něm ještě o poznání chladnější. Přitom teplota vzduchu kolísala od ranních 20 do odpoledních 30 stupňů.

V úterý 8. 12. jsme jeli do Havany (asi 150 km jedna cesta). Za 61 euro cesta, oběd a průvodce. Havana musela být krásné město. Za komunizmu nastavěli řadu nových i docela pěkných staveb, ale historické budovy neudrží a nechávají pustnout. Chtěl jsem tu nakoupit dárky na vánoce, ale nebylo co. Podívali jsme se ještě do lihovaru, ale byla to jen atrapa pro turisty, určená hlavně k prodeji rumu turistům. Rumu a doutníku dostanete na Kubě kolik hrdlo ráčí. O týden později jsem vyjel ještě do města Cardenas. Z Varadera tam jezdí autobus, na žádné stanici není jízdní řád, až přijede, tak jede. Cardenas je dost velké městečko, ale kubánské. Fronty, prázdné krámy, bída. Vydržel jsem tam 90 minut.

Dva týdny uběhly a přišel čas na zpáteční cestu. Měli jsme odléhat ve 20 hodin, ale v půl osmé oznámili, že letadlo ještě neodletělo z Venezuely a musíme čekat. Nedali nám ani místenky, že ještě nedostali obsazení z Isla Margarita. Později je rozdali, ale opět měli špatné informace. Přimo v letadle nás přemísťovali na jiná volná místa.

Do Prahy jsme nakonec doletěli s šestihodinovým zpožděním. Kdo si u nás na cokoli stěžuje, ať si zaletí na Kubu!

Z policejního deníku

1. 12. Doktor ze Střešovic v hostinci U Kotvy ve Spálené ulici seděl, pil. Přisedla si pěkná ženská a bylo to fajn. Pozval ji domů, ještě něco vypili, pomněli se. Pak se večer vrátila manželka a zjistila, že kdosi z domu odnesl starožitné šperky, hotovost za 21 tisíc a pozlacenou karafu s kořalkou. Škoda: 499 tisíc. • **Ze Stochovské ulice** zmizel v noci přívěsný vozík, na kterém byla naložena tzv. čtyřkolka. Škoda: 65 tisíc. • **Do půdní komory** v Bubenečské 33 vlezl zloděj. Byla tam sbírka mincí, kompletní Ottův slovník, nářadí. Škoda: 18 500 Kč. • **Vrchní z hotelu Holiday Inn** na letišti Praha odnesl si domů tržbu – kolem 160 tisíc, a už nepřišel.

2. 12. Pozdě k ránu vypáčili zloději pevné plastové okno v přízemí restaurace Nad Alejí, vtrhli do kanceláře a rozbili stůl. Pod ním v podlaže byl ukrytý trezor, který vyjmuli a odnesli. Bylo tam 90 tisíc, razítko, nějaké doklady. Celková škoda: 120 tisíc. • **Škodu Octavii** šedou odcizili autáři ze Šafařecké ulice, když před tím žena oznámila krádež kabelky v tramvaji č. 22, kde bylo vše: doklady, klíče od auta, portmonka. Škoda: 400 000,- Kč.

3. 12. V ulici Zeyerova alej měl majitel stát svého zeleného Peugeotu. Mezi šestou a desátou večerní auto zmizelo. Škoda: 130 tisíc.

4. 12. V ulici U Vojenské nemocnice zas kdosi odvezl Škodu Octavii šedou za 200 tisíc. • **Ve Stamicově ulici** VW Multivan šedý, škoda 450 tisíc. • **Během poledne zašel** kolejoř zloděj do budovy Větrníku, a ze studentského pokoje odnesl dva notebooky. Škoda 30 tisíc. • **V 6 večer** přiletěl Turek z Istanbulu na ruzyňské letiště, zavazadla žádná, jen malou tašku, jako lázeňský host. V zadní stěně vycházkové aktovky byl pěkně naštosovaný heroin. Předveden.

5. 12. Neznámý upilec rozbil večer skleněnou vakuovou výplň dveří domu v Pavlovské ulici 1. Škoda: 20 tisíc.

8. 12. Na policejní oddělení do Břevnova se dostavil policista z Ďáblic, že tady někde v Praze ztratil policejní průkaz a odznak Šetřeno.

9. 12. Hned po obědě zašel si kolejoř zloděj do objektu Větrník a z neuzamčeného pokoje si odnesl pěknou kudličku, ku škodě pánů studentů J. H. a S. S. Dále černou koženou portmonku s osmi tisícovkami a doklady a několik drobností. Škoda: 11 tisíc. • **Do rána zmizel** z Boučkovy ulice Renault Megan zelený za 200 tisíc.

10. 12. Mladý student navštívil hospodu Oáza v Dejvicích na Mydlářce, měl po přednáškách, dal si nalít. Svůj batoh položil k nohám a už se o něj nestaral. Pivo bylo jako křen. Odpočíval se domů, avšak když se ráno probudil, zjistil, že ten sakramentský ruksak nechal pod stolem. Šel tam, ale batoh nebyl nalezen. Studující v něm měl index, notebook a elektroniku za 16 600 Kč.

11. 12. Ve 14.55 vtrhli dva zloději do obchodu s oděvy v Rooseveltově 49, a společenské obleky z dovozu brali z věšáků nastojato. Obtěžkami hadry vyběhli před krám, vhodili je do auta a zmizeli. Škoda: 123 000,- Kč. • **Také koleje na Strahově** navštívil místní specialista. V bloku č. 4 si odnesl obligátní notebook za 23 370 Kč. • **Ve 12.05 voláno** na linku 158 z Chemicko-technologické fakulty v Dejvicích, že jakýsi muž tmavé pleti zde tropí scény. Nejbližší patrola linky 158 se spojila s oznamovatelem, který sdělil, že muž se nachází někde v budově. Patrola muže zastihla na dvoře, doklady u sebe neměl, ale byl příslušný do státu Pobřeží Slonoviny v Africe. Lustraci zjištěno, že už v Čechách dávno nemá být, neboť mu soudem vyměřen zákaz pobytu v republice do r. 2013. Předveden. • **Z Uniobuněk ze staveniště** Kauflandu v Malém Břevnově zmizel nivelační přístroj za 70 tisíc.

15. 12. Do luxusního domu Břevnovská 12 se opět dostavil zloděj. Zašel do druhého suterénu, kde jsou sklepy, a probral některé. Škoda: 37 tisíc.

19. 12. Oznámeno na policejní stanici letiště Ruzyně od V. Š. z Ruzyně, že muž, se kterým si dotyčná pořídila dceru Kristýnu, nechce platit alimenty a dluží jí již 24 000,- Kč. • **Sklepaři navštívili** domovní prostory Na Zástřelou 13, a z jednoho oddělení si odnesli nářadí za 8000,- Kč. • **O den později** vlezli do domu v Cukrovarnické a vzali ze sklepa lyžařské vybavení za 36 000 Kč.

20. 12. Během dne hotelový zloděj v Pyramidě vnikl do elektronicky zamčeného pokoje ve 4. patře, a sebral ze stolu hostovi 5450 korun.

21. 12. Bytař vyrazil dveře vedoucí do místnosti údržby domu a vlezl do neobývaného stavení v ulici U Ladronky. Odnesl si elektroniku za 12 tisíc. • **V ulici Na Dračcích** poškodili zloději vrata garáže, odtud odvezli sněžnou frézu za 51 tisíc. Celková škoda: 60 tisíc. • **Z ulice Pavlovské**, kde jsou šikovné přístřešky na auta, zmizel v noci VW Golf černý za 160 000,- Kč. • **V Malobřevnovské ulici** autáři otevřeli Octavii Combi modrou, hrabal se ve spináci skřínce, aby nastartoval, ale nešlo to, nechal to být. Škoda: 35 000,- Kč. • **Těže noci odvezena** autáři jiná Škoda Octavia šedá z Junácké 5. Škoda: 150 000,- Kč.

22. 12. Za budovou Siemens v Zavadilově ulici v jednu v noci patrola zastavila Škodu 120. Seděl v ní mladý muž, u kterého nalezeno větší než menší množství drog, které údajně „jen vezl“ kamarádovi. Šetřeno. • **Škoda Octavia zelená** odvezena autáři v noci z Ulrychovy ulice 2. Škoda: 215 000,- Kč.

23. 12. Vánoční besídky pro dospělé zúčastnila se jedna žena ze Střešovic. Jedla, pila, dárky u sebe už nakoupené, jedna radost. K ránu zavolala taxi, ten ji odvezl do Střešovic. Vystoupila a taxík odjel. I s dárky, doklady, penězi. Škoda: přes 6 tisíc. • **Dům úplně prázdný**, připravený k prodeji v Atletické ulici, navštívili bytaři. Vyrazili vstupní masivní dvoukřídle dveře, pak ještě jedny, ale když seznali, že objekt je prázdný, šli zas o dům dál. Škoda: 20 tisíc. • **K Ježíšku nadělili** si autáři Audi A8 stojící v blízkosti břevnovského mrakodrapu. Škoda: 900 tisíc. • **V odpoledních hodinách** nakoukla – patrně zlodějka – do odemčené úklidové místnosti pavilonu CH1 ve Vojenské nemocnici, a odnesla odtud kazetu uklízečky, kde bylo všechno: 21 tisíc, doklady, klíče, atd. Ukrajince vznikla škoda 20 tisíc.

24. 12. Na Vánoce ráno v Lermontově ulici ve druhém patře domu nalezen ve spacáku mrtvý mladý muž, který se zřejmě udusil nedostatkem kyslíku při plně puštěném plynovém topení. • **Dopoledne předveden** příbuzný z Teplic, který měl od r. 2005 dokonce roku 2008 zakázanou Prahu. • **Sklepař zavítal** do Sartoriovy 5 a ze sklepní kóje si odnesl kolo za 10 tisíc.

25. 12. Do garáží garážového družstva Staves v ulici Navigátorů se vypravili autáři, a z jedné garáže odnesli 4 závoňní letní gumy s disky z lehkých slitin. Škoda: 18 000,- Kč. • **Do budovy fakulty tělovýchovy** – bývalé Sorbony ve Veleslavíně – přišli zloději a zamířili do menzy, kuchyně a kanceláří. V kanceláři paní vedoucí menzy zezadu navrtali a vypáčili trezor zvaný Popelka, vzali počítač, zamířili do prodejny, kde bylo v kase 90 000 Kč, vybrali různé zboží a odešli. Zatímní škoda 200 tisíc.

26. 12. Do restaurace Markéta v Radimově ulici 40 vstoupili zloději tak, že rozbili skleněnou výplň, vedoucí do salonu lokálu, a šli jen po penězích. Odnesli malý trezor (3 tisíce), 4 tisíce z pokladny a odloženou prkenici s částkou 4 tisíce. Celková škoda: 20 tisíc. • **Do rodinného domu** ve Východní ulici vstoupili bytaři, když vypáčili dvojce dveře, a odnesli si saxofon a postříbřenou mistrovskou flétnu. Škoda: 280 tisíc.

27. 12. Do rodinného domu v Šultysově ulici v noci vyrazil bytař. Vypáčil ze zahrady dvoudílné dveře vedoucí do suterénního bytu, odkud odnesl notebook, přehrávač, kytaru a další věci za 40 tisíc korun. • **Do rekreační chatky** v Suchdole za sokolovnou přišli zloději a celou ji vystěhovali: kuchyňskou linku, nádobí, nábytek, matrace, spací pytle, nářadí atd. za 200 tisíc.

28. 12. V Kolátorově ulici 8 v Břevnově sprejler postříkal fasádu domu. Škoda: 4 tisíce.

29. 12. Prodavačka ze zlatnictví Zlatý svět na Bělohorské stíhána za to, že kradla zlato, prodávala ho jiné zlatnické firmě ve Spálené ulici a z části si zlato nechávala doma na potom. Škoda: 1 mil. 287 tisíc.

31. 12. Do rumunského autobusu před hotelem Diplomat v Dejvicích vlezl zloděj. Vymontoval řidiči jednotku a relé a způsobil celkovou škodu 120 tisíc.

1. 1. Zloději přeštlípli železnou petlici u buňky na staveništi Myslbekova – Patočkova, a odnesli si nivelizační přístroj za 20 tisíc korun. • **Z ubytovny** v Drnovské se jednomu manikovi ztratila finanční hotovost 2000 Kč a elektronika, cekem za 30 tisíc.

3. 1. Muž – povoláním bytař vloupal se do rodinného domu v Atletické ulici. Rozbil a vypáčil posuvné skleněné dveře, rozbil okno do dětského pokoje a vnikl do stavení. To prohledal a odnesl zlaté šperky, prsteny, celková ztráta dosud nevyčíslena. Zatím: 120 000,- Kč. • **Straku v drogerii DM** na Bělohorské chytli, když si dala do kabelky dámskou kosmetiku za 2511 Kč. Předvedena.

4. 1. Vyražením otvoru do dřevěné stěny restaurace Monte Roso ve Vokovicích zloděj vlezl dovnitř a odtud odnesl plazmovou TV a 10 tisíc na hotovosti. Škoda: 35 tisíc. • **Do objektu** zastupitelského úřadu Makedonie vnikl zloděj, vypáčil dveře, jedny i dvojce, až se dostal do recepcie, odkud odnesl bednu s kancelářskými potřebami a razítky zastupitelstva. Škoda: 3000 Kč.

5. 1. V ulici Za Oborou 32 v Břevnově měli stát pěknou Octavii Combi černou, metalíza, doklady v šuplíku, všechno O. K. Po půlnoci přišli autáři, a je pryč. Škoda: 350 tisíc.

6. 1. Nájedzy autáři do zaparkovaných vozů jsou tak časté, že je ani nelze všechny vypisovat. Když auto neukradnou, alespoň vykradou. Vykradená auta tohoto dne: v ulici U Vojenské nemocnice: VW Passat. Škoda: 60 tisíc; Na Petřinách 26 VW Golf. Škoda: 25 tisíc; Vondroušova VW Passat. Škoda: 120 tisíc. Na Moklině Ford S Max. Škoda: 35 tisíc; Jilkova Škoda Octavia. Škoda: 80 tisíc; Suchdolská Mazda MPV. Škoda: 28 tisíc; Stamicova Škoda Fabia. Škoda: 20 tisíc; Španielova auto BMW. Škoda: 150 tisíc; Pevnostní Škoda Fabia. Škoda: 12 tisíc; Vlastina – nákladní auto. Škoda: 90 tisíc; atd., atd.

7. 1. Ulice Mládeže 8. Ráno nahlášena ztráta Octavie Combi. Škoda: 220 tisíc. • **Dvě hliníkové bočnice** z volně loženého kontejneru odcizili zloději v areálu Stavomontáží v Sedleci. Škoda: 50 tisíc. • **V pravé poledne** vystoupil na letišti v Ruzyni Španěl přímo z Madridu a byl u cíle. V Praze už čekali. Jenže čekali také od protidrogových. Španěl měl své vnitřnosti napěchované kokainem. Fedrován do Vojenské nemocnice, kde čekáno až balíčky s drogou vyjdou z těla ven.

8. 1. Hlášeno z Břevnovské pedikúry, Bělohorská 102, že v noci někdo jen tak rozbil výlohu ve které nic nebylo. Škoda: 10 tisíc. • **Z ulice Na Petřinách 59** sděleno, že před domem autáři štíplí Škodu Octavii zelenou

za 180 tisíc. Stejně tak volali ze Šumberovy ulice 48, že tam zmizel VW Passat modrý za 300 tisíc. • **Večer po šesté** na Kutnauerova nám. 3 majitel nastartoval postaršího Mercedesa, motor nechal běžet, dveře otevřené. Jen si pro něco odskočil. Když se vrátil, bylo auto to tam. Škoda: 50 tisíc.

10. 1. Mezi třetí a devátou ranní vstoupil do domu v Berkovské ulici v Dejvicích zloděj. Přelezl plot, vylomil v suterénu okno zimní zahrady, a byl ve stavení. Prošel se místnostmi a bral co viděl: kabelku s doklady, penězi, platební karty, dámské kozačky, mobil, notebook aj. Škoda: 71 300 Kč.

11. 1. Z ulice Moravanů 21 hlášena vykradená Škoda Octavia šedá. Chybí audiokazety, brýle, airbagy. Škoda: 35 000 Kč. • **K polednímu zavonil** na starší paní v Hošťálkově ulici muž, slušně se představil jako Josef Novotný, pracovník Evropského fondu pro důchodce, a že nese paní příspěvek 2 tisíce korun. Načež jí podal obálku s pětistovkou a chtěl ve vší slušnosti vrátit 3 tisíce zpět. Paní ho pozvala dál, ze své skrýše v útroběch starého šicího stroje vyndala pouzdro, kde měla všechno: různou dokumentaci, doklady a hlavně 28 890 korun. „Pracovník Evropského fondu“ když to viděl, vytrhl paní pouzdro z ruky a prchl. Před tím zvonil u sousedky a vymyslel si, že vykupuje starý nábytek. Ta však rychle zabouchla dveře. Popis zloděje: běloch statné postavy, kulatý obličej bez vousů, 180 – 185 cm vysoký, asi 60 let star, hnědá kšiltovka na hlavě. Plyně mluvil česky. • **Právě vnější zrcátko** u policejního auta ukopl na parkovišti v ulici Makovského neznámý machr. Škoda: 2000,- Kč.

12. 1. Ve dvě v noci volali sousedé na linku 158, že na Bělohorské rozbijí trojice ožralů vše co jim přijde pod ruku. Patrolou předvedeni P. B. 2,22 promile, J. Ch. 2,40 promile a N. H. 1,51 promile alkoholu v krvi. Obvinění z výtržnictví, propuštění.

13. 1. Z Vojenské nemocnice oznámeno, že v 1.32 byl na příjem přivezen záchranou službou neznámý muž, který během převozu zemřel. Muž kolem půl jedné v noci zkolaboval v lokále Morgan na Petřínách, a příčinou toho byl akutní zápal plic. • **Do restaurace Haveli** na Dejvické ulici vtrhli zloději vykopnutím dvoukřídlých dveří. Hned šli po penězích, zničili pokladnu za 4 tisíce, kde bylo 2500 Kč, vzali komunikátor, mobil, naložili alkohol – ten lepší – za 17 000 Kč, a odjeli. Celková škoda: 29 tisíc. • **Z Terronské 29** nahlášena krádež Volva za 700 000 Kč. • **Do rozestavěného třígeneračního domu** v ulici Pod Bateriemi vlezli zloději a zajímalo je nářadí. Odvezli elektroinstalační materiál, měděné plechy a další v hodnotě 160 tisíc korun. • **V Malém Břevnově** na Bělohorské jistý M. K. vylákal od V. Z. 6 tisíc, že mu tento obratem přiveze notebook a telefon s navigací k tomu. Taková trefa! Muž vysázel šest táců na prkno, M. K. usedl do svého Mercedesu a odjel. Vrátil se až mnohem později, a chtěl ještě 3200 s tím, že zboží má už venku v autě. V. Z. se však nedal zmašť, chtěl zboží vidět – „z ruky do ruky“, ale to prodejce nechtěl. V. Z. tedy zavola

policii a zjištěno, že dotyčný vlastně žádné zboží nemá a 6 tisíc už proběděl. • **Ve Slikovské ulici** vykradena Octavia šedá. Škoda: 65 tisíc.

14. 1. Ve 20.15 vyslána hlídka dejvické policie do ulice Čs. armády, kde před domem č. 20 ležel mrtvý muž. Zde již byla záchranka, která se pokoušela muže oživit, avšak s negativním výsledkem. Mužem byl český architekt Jan Kaplický. • **Z ulice U Dělnického cvičiště** ohlášeno vykradení auta Golf. Škoda 35 000,- Kč.

15. 1. Z ulice Plojharovy nahlášena: ukradená Škoda Octavia Combi zlatá met., za 450 tisíc; o den později z Ulrychovy ulice odvezena Škoda Octavia Combi šedá za 400 tisíc.

16. 1. Kopem botou do výplně skleněných dveří baru Fišerka zkusil svoji sílu Bivoje mladý muž. Byly 4 hodiny ráno. Škoda 10 000,- Kč • **Do domu v Hošťálkově** se vypravili sklepaři. Sundali zámek z petlice za 43 tisíc. • **Pěkné dvě rýhy** do auta Audi A8 černé barvy učinil neznámý soused v ulici Na Višňovce 11. Škoda 50 000,- Kč. • **Denní autář zkusil** na parkovišti pod ulicí Kukulovou odjet se Škodou Octavií, ale nešlo to. Spínací skříňku vyrval, elektroinstalaci, babral se s tím, ne a ne naskočít. Práskl dveřmi a odešel. Škoda 60 tisíc. • **V Tomanově 108** stála zelená Toyota Yaris. Autaři ji odvezli. Škoda 140 tisíc.

17. 1. Ráno po sedmé zloděj v Patočkově 73 vypáčil plechovou skříň na chodbě domu a sebral přijímač digitálního vysílání. Škoda přes 30 tisíc.

19. 1. Do stavební buňky v ulici U Ladronky vlezl zloděj pro nářadí. Odpáčil visací zámek, dveře a odnesl věci za 152 000,- Kč • **V ulici Za Hládkovem** vzala si život 38letá žena skokem z okna ze šestého patra. Stalo se tak před půlnocí, podle dopisu na rozloučenou žena čekala až její přítel usne.

20. 1. V 11 dopoledne došlo k náhlému úmrtí ing. M. K. před kostelem P. Marie Vítězné na Bílé hoře. Záchranka již nemohla pomoci. • **V půl dvanácté** zazvonil ve třetím patře jednoho bytu na Kladenské ulici muž v černé bundě, a když mu starší paní přišla otevřít, představil se slovensky jako pracovník zdravotní pojišťovny, který přišel vrátit přeplatek. To se ví, zrovna měl jen pětistovkou bankovku, paní nesl čtyři tisíce, a tak chtěl tisícovku zpátky. K paní se vloučil dál, načež v nestřeženém okamžiku sebral volně v pokoji položenou kovanou nezamčenou pokladničku, kde bylo 66 tisíc. Pak rychle odešel.

21. 1. VW Passat zmizel z parkoviště aut v ulici Navigátorů v Liboci. Škoda: 450 000,- Kč • **Ve středu 21. ledna** před půl šestou večerní vstoupila na Bělohorské 69 do zlatnictví žena a prohlížela si zlaté věci. Pak popadla plato se zlatými řetízky za 350 tisíc a vyběhla z obchodu do auta, které stálo před obchodem. Motor už vrčel. Smluvený řidič na to dupnul, vyjel do silnice a – srazil se s Toyotou Yaris.

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Před 130 lety – v roce 1879, zemřel a pochován v Řepích nechvalně známý muž, na kterého byly skládány kuplety a vypravovány historky. Dokonce ho znali i v Břevnově, kam chodil už starší na pivo, na Ladronku, kde ještě býval zájezdní hostinec. Osoba je tak známá, že nelze prozradit více. Jméno je skryté v tajence.

Pomůcka: lund, ave,pre	zip	jméno Komen-ského	předložka	primát	malá paseka	●	forma džezu	Rudolf	nebo	spojka	dosna	arabské jméno	●	stará SPZ Mostu	předložka	solmizační slabika	Anna
okop						vrátka fecké písmeno							přístavní hráze Kylovy inčály				
iniciály Medrické			angl. titul chem. zn. draslíku					typ nápoju energetický drink							Adam část dne		důvěrně oslovovat
12 měsíců				1. část tajenky smutné zvonění										Renata obojživelník		tuna klidný	
hospodář-ská správa			stará SPZ Ústí n. l. Zátkový inic.			rodový znak Lenka				MPZ Rakouska stát v USA		zkratka bezpečnosti práce	části obrazů české město nad Pop.				
předložka		směs kapalin sibir. řeka						chem. zn. dusíku obojživelník			bájná hora						
malý vůz						●	titul muže	spojka ruční výroba					uctivost prezident USA				
kosmetická značka			zn. poloměru římská 5		celní poplatek	nárok švédské město						Michal římská 999		číslovka	nizký tarif svatební květina		uzlíček v látce
značka průměru		2. část tajenky spojka															
popěvek			lodka iniciály Urbánkové					naháč zvrtné zájmeno								Nada	
chemická značka kyslíku		chemický prvek litr					chem. zn. síry Libor	chemická značka americia				zn. kalorie předložka				Olin římská 50	
●	sportovní náčiní				podle					latinský pozdřav				skřítek			

Tajenka: Loupežník Václav Babinský.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Leden – Únor 2009

Přejeme všem jubilantům stále a pevně zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Leden

Miloslav Loos, Břevnov	20. 1. 1914
Alena Novotná, Břevnov	28. 1. 1932
Květa Závorová, Břevnov	16. 1. 1933
Antonín Branžovský, Břevnov	10. 1. 1934

Únor

MUDr. Jiří Thoř, Břevnov	21. 2. 1914
Libuše Kalfusová, Břevnov	3. 2. 1919
Přemysl Syblík, Břevnov	18. 2. 1926
Soňa Fousková, roz. Kalousová, Břevnov	11. 2. 1928
P. Jan Kohl, Břevnov	21. 2. 1928
Marie Šárová, Břevnov	8. 2. 1929
Ing. Karel Jičínský, CSc.	7. 2. 1939
Marek Čihař, Břevnov	23. 2. 1950

Výročí

Před 85. lety – 5. února 1924 se narodil dokumentarista a malíř Antonín Chmelík. Místopisci, znalci české pérové kresby, či mnozí Břevnováci, pana Chmelíka znají, ale k výročí narození připomeňme jeho osobnost.

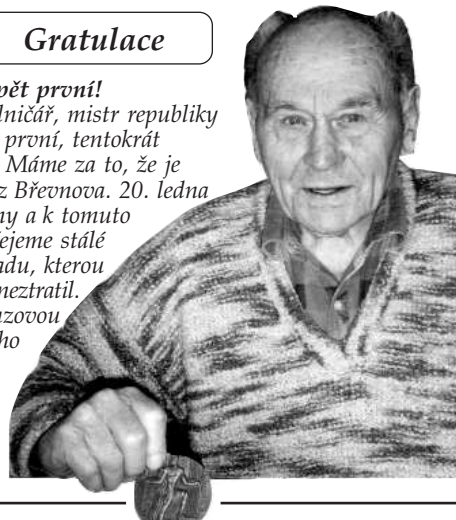
Narodil se ve východních Čechách ve Zďáru u Kumburku v roubené chalupě svých rodičů, a toto rázovité prostředí domova a krásné architektury v podhůří Krkonoše se doživotně vepsalo do jeho duše a díla. Přestože od klukovských let zdatně kreslil, jeho životní cesta nesměřovala přímočaře ke studiu malířství. Stal se knihařem a následně kresličem map v pražské Kartografii. Jeho tvorba, při které se nedal přehlédnout talent malířského vidění krajiny, drobnohled pérové kresby a snaha zachytit co nejvíce původních stavení v Podkrkonoší, kam se stále vracel, upozornila pražskou odbornou veřejnost. Proto byl v roce 1949 požádán renomovanými historiky Zdenkem Wirthem a Janem Morávkem, zda by nezachytil staré roubené chalupy v okolí Zďáru a přilehlých vesnicích. Od toho roku začala dlouholetá dokumentární práce, při níž Antonín Chmelík nakreslil přes 300 původních stavení, z nichž mnohá už dnes neexistují. Spolupracoval s Etnografickým ústavem, regionálnímu muzeu východních Čech vytvořil mnoho kreseb s námětem krajiny a hradů svého rodiště, ilustrace, akvarely. Pro oblastní muzeum v Lomnici zhotovil kopie Lomnického kancionálu ze 16. století. V Břevnově, kam se přistěhoval v r. 1962 do Šlikovy ulice, žil až do smrti. Antonín Chmelík zemřel v Praze dne 29. května 1995. (kresby: rodná chalupa A. Chmelíka a Nová Paka)

Upozorňujeme čtenáře na možnost popřát v Břevnovanu svým blízkým, přátelům či sousedům. Tato rubrika je pro čtenáře zdarma.
Redakční číslo: Mgr. Pavel Krchov – tel. 732 243 922

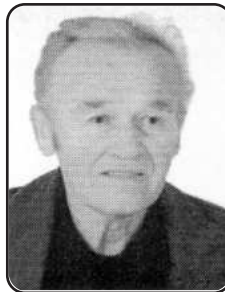
Gratulace

Miloslav LOOS opět první!
Známý cyklista – silničář, mistr republiky a olympionik je opět první, tentokrát v trochu jiné pozici. Máme za to, že je nejstarším chlapem z Břevnova. 20. ledna oslavil 95. narozeniny a k tomuto krásnému jubileu přejeme stále zdraví a dobrou náladu, kterou Miloslav Loos nikdy neztratil. Na snímku je s bronzovou medailí z cyklistického závodu na 100 km získanou při olympijských hrách v Berlíně v r. 1936.

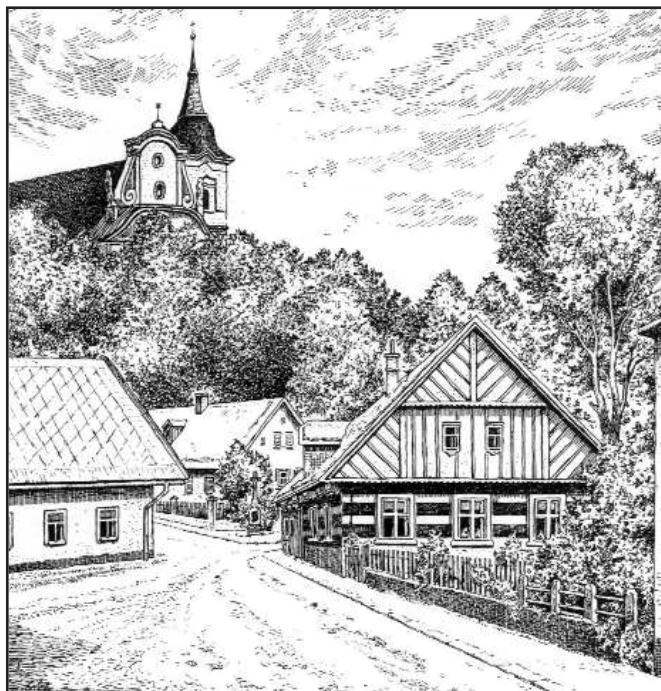
Oznámení

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým, že byl Pánem života a smrti povolán na věčnost pan Blahoslav TUČEK. Zemřel v pátek 21. listopadu 2008 ve věku nedožitých 85 let. Poslední rozloučení v kruhu rodiny a přátel se uskuteční při uložení urny do rodinné hrobky na jaře 2009.

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem příbuzným a známým, že 3. února 2009 zemřel pan Otakar NAŠINEC ve věku 75 let. Poslední rozloučení se konalo 9. února 2009 ve 12 hodin v bazilice sv. Markéty v Břevnově a po té byl pan Otakar Našinec uložen do rodinné hrobky na zdejším hřbitově.

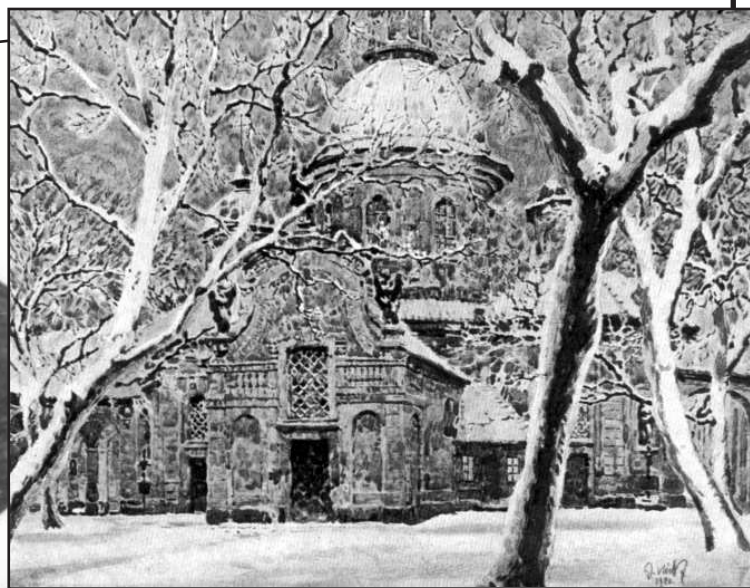
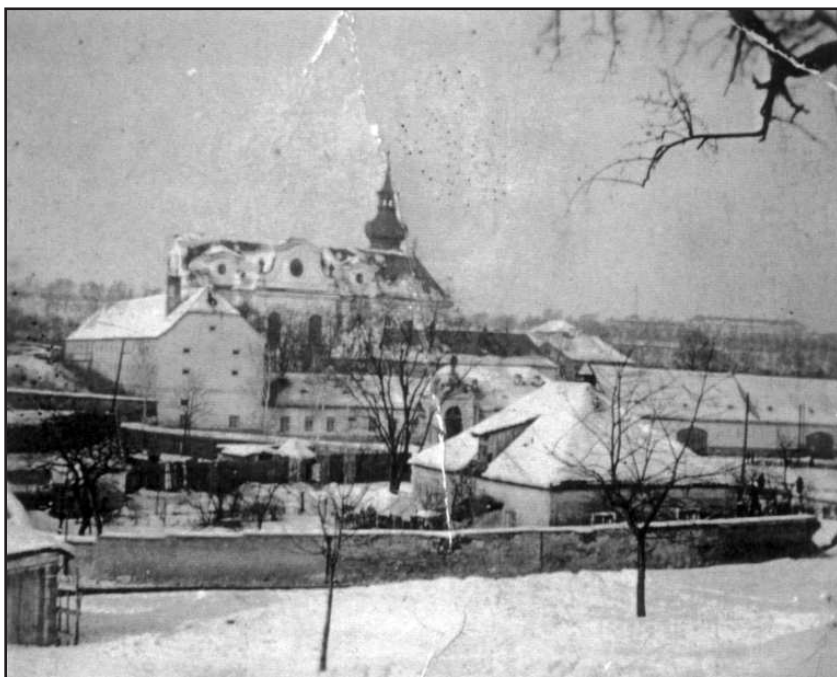
Rodina Našincova

Praha 6 v zapomenutých obrazech

124

Fotografie s námětem zimy patří v albech obyčejně k těm, kterých mnoho není. Tu a tam zasněžený klášter, bruslení či sáňkování, a to ještě, byl-li sníh. Snad jen lyžaři kdesi na horách mohou mít snímky vždy se sněhem, a obecně vzato, na tuhé zimy se sněhem se mnoho let vzpomíná. Z redakčního archivu dnes vybrán zimní pohled na klášter, kde dosud není výpadová silnice, ale ohradní zídka s domkem hrobníka Vaňka se zahrádkou a dřevěným plotem. Snímek je z třicátých let. Na další fotografii z téže doby je známý břevnovský mrakodrap, první výšková budova v Břevnově, postavená v r. 1911 v Radimově ulici č. 8. V přízemí býval hostinec, knihařství pana Albrechta. Dlouho také drogerie a holič Šmíd. Vpravo stojí před

zbouráním patrový činžovní dům Vincentina, kde se narodil břevnovský fotograf Václav Dub. Třetí je pohlednice, barevná kresba od J. Vlčka, která představuje nádvoří kostela na Bílé Hoře v zimě 1920. Z obrázků táhne zima, ale čím více je na nich sněhu, tím jsou hezčí. Stejně jako větší bývá po tuhé zimě úleva z příchodu nového jara.

Zpracoval Mgr. P. Krchov

TO NEJLEPŠÍ NA KONEC!

Po celý rok provázejí nás křesťanskými svátky pěvecké soubory v Břevnovském klášteře: malá nebo velká schola, či chrámový sbor a orchestr. Přejme si, ať jim to i letos tak hezky zpívá. Mimochodem, po Novoroční mši se chrámový sbor a orchestr sešel ke společnému snímku již po jedenácté.